

Waqyi misriyyat

I. Waqyi misriyyat. 1831-07-31.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

مصر مجلسى حوادی

ضربخانه ناظرى يحيى افندى بنى مجلسه تقديم ايتديكى تقريرنده مبايعه دن ضربخانه به ماه بامه
وارد اولان اوتوزيل درهم التونه نظرا قرق التى سنه سى شعبه انده بيل سكر بوز درهم التون
نقصان كادى كنه بناء مجلسه كيفيت عرض اولانه رقبه مبايعه نك برقاچ ماهده ظهريه كلان اوتوز
بيل غروش ضررى ضربخانه دن بربلن والتون بها الوجه اولديغندن بعض جنس التون ديوان
قيشاقى اوزره اشتراكه سنه رخصت اعطاسيله خليل افندى حضر تيرينل مهريله كله جل
حافظه لرضيخانه ده قبول اولتقى وعين زياده سندن مهرماه ضربخانه به فايز كله جل يدي
سكر بيل غروش قدر ضرر مقابله سنده مبايعه طرفندن غيرت اولنه رقبه اوتوزيل درهم دن
زياده جه التون جيقارلق شرطيله مجلسه قرار ويريوب خلاصه سى چقمشيك روضان
ايتداسندن ذى القعدة غايه قدر اوج ماهده اوتوزيل درهم حسابجه اون بشيل سكر بوز
درهم نقصان ظهورايدوب فايزى بوزاون يدي بيل غروش ضرر اولديغنه ميني ضرر دن رارسته
اولنمسيون مجلسه بر حسن صورت ورياسنى انما وكيفيت موى اليه خليل افندى سئوال
اولندقه ديون وجنينه وتبرالتون نيل اشتراسى عين فرانسه به محتاج اولوب فرانسه نك دى
قلبي اولديغندن فرانسه اليه الله جق التونلر آزالديغنى واسكى مصر غروشندن يكرى بشى قرق
بش درهم كلور غروش آزالديغندن قرق درت درهم كينك اشتراسته رخصت ويريولر ايسه كلى
كوش حاصل اوله جقنى وزوى قدر فرانسه ويريولر سده زياده جه التون توريدايد به جكلى انما
ايتش وافندى موى اليه طرفنه خزينه داوردن عين فرانسه ويريولر بربلنكى محاسب ثانى
مصرف محمد افندى طرفندن اعلام اولندقه تقديم ايتديكى مقايسه به نظرا خزينه ده فرانسه
موجود اولدينى حاله فرانسه ويريولر بولندينى وقتده مسامله سايره ويريولر بى مستبان اولغله
لدى المذاكره ضربخانه نك ايرادى نقصانيدن قورتلقى وبايعه نك مشتراسته خليل كمالدى
ايچون بولندي بى دى خزينه ده فرانسه بولندي قچه فرانسه ويريولر بولندينى حاله ضرورى
معامله ساير دن اعطاولندي وخزينه دن مبايعه به ويريولر جل نقد به نك مهر هفتة حسابى
كورل كنه باقى قلات مبلغن بياى مبايعه ناظرندن مطلوب اولنه رقبه اوتوزيل درهم مبايعه نك
نقد به به احتياجي اولوب اولدينى معلوم اوله جقندن هفتة بهينه حاصلده موجود اولان سيم
وزن مقدارى ودارلره ويريولر بلان سرمايه نك سندرلى خزينه ده كوريله رقبه اوتوزيل درهم
مبايعه حاصل جرد قلنه رقبه مبايعه نك الله جقمى واروره جكمى واريله جكندن بوجوهله
قيل قال رفع اوله جقندن بعداين بوجوهله عل وحركت قلنمى ومهر ماهده خزينه به نقد
اسكى غروش تواردايد رايسه ضربخانه دن لزوى قدر فرازل كنور بولوب قرق اوج قرق درت
وقر بيش ودها زياده اغرقده اولان غروشلا فرازا اولنه رقبه مبايعه طرفنه درهم حسابيله ويريولر
رجه سى التمسى وقرق اوج درهم لكندن اشاغى اولان غروشلا عددايله صرف اولنمسيون
موى اليه محمد افندى به بولخزينه دن كله جل غروشلا ماعدا موى اليه خليل افندى
مصلحتل روا جيقون قرق درت وقرق اوج درهم لك غروشلا اشتراسته ايتديروب خام كوش
ايلاه ما كينلو كوش جيقارلسه سى وهت وديون وجنينه وتبرالتونلى اشتراسيون لازم
كله جل فرانسه به خزينه ده موجودايسه الوب مصلحتى كورمل بولندينى حاله اخر صورتله
ترويج ايتل بواصول اوزره تكثير ايراد ضربخانه به اهتمام نام قلنمى نقصان توريدندن اجتناب
اولتقى وديوان خديوى معرفتيله وضع اولنه جق اصوله مصلحتيه بر علاوه ايدى جكى وارايسه
ايتمسى بوعه بعد التصديق اجراسنه منهدا ولورايه فيها اولوب ترتيب من بولر برساقمى
كوشتر بدها اعلاسى ميدانه قرارايه ديه جل قائليه جقندن بوايكى وجهل بريسى اوزره
برصورت وريلى زيراييله جه قورايه ضربخانه نك اربا جى تناقص بولم جقندن بشقه مبايعه
مصلحتى دى يهودلر مصلحتلى اقتضاسنجه بتون بتون اختلال وتعطيله دوجار اوله جقنى عقلمدن
بعدا واما غله ايكى وجهل بريته جواب ويريوسيون موى اليه خليل افندى به مبايعه طرفندن
خزينه به تقديم اولان حسابا نك خزينه اصولنه معاير اولديغنى محاسب ثالث ايراده مهرى افندى
افاده ايتديكندن بوندن بويله معاير اولان كتابى خزينه كاتريله مذاكره ايدى رقبه اصوله توفيق
اولنمسيون موى اليه مهرى افندى به واخليل افندى شريكى حاله التون وكوش توريدنه
مقدارخصيص ايدى ميه جكندن ايراد كثر نيچون طشربه كيدن التون وكوشل ضبطنه
بر حسن صورت بربلن لازمه دن اولغله ديوان خديوى مامورى افندى حضر تلى مهر قيله
مبايعه قاعه سنه منسوب اولان يهودلر واصليلر يهودى صرافلى واقالى كشت وكذار
ايدن ايتشون وكوش مسيلر ديوان خديوى به احضار برله رعبت واعطاهنده اولنلى اسم ورسيله
دفتر اولوب باقى فردكه تابع وقلاتى مقوله سندن اولنلى دى اسملى يازيلوب او مقوله لهر قاچ
نقره بالغ اولورايه التون وكوش اخذ واعطاسندن طرفدوتيه دى اسملى ايتلر ايتلر بولندينى
هرنه قرق نك تابع ايسه ده اطاعت بوزنده اولوب طشربه مال صاعقه رقبه صادقانه خدمت
ايدى جكلى تعهد ايدى درخا خام باشى وريعايدن اولان بى وكارى كيدل اولورايه ايتلر دى اسملى
ريعايطر فقه قيد اولوب صكره تعهد كى خلافى حركتلى وقوع بولورايه اولوقت طرد اولتقى اوزره
صاعقه مبايعه به قاچ نقره يهودى خدمت ايدى جل ايسه معلوم اولدقدن صكره كندى
يهدلر نك بالما ذكره هر برى قدرته كور ايدى تعهد التون وكوش توريدايد بيله جكارى قنجه

حوادث مجلس مصر

يحيى افندى ناظر الضربخانه قدم تقرير المجلس يشتمل على انه يردى كل شهر من المبايعه الى
الضربخانه ثلاثون الف درهم من الذهب وانه في شعبان سنة ست واربعين نقص من هذا المقدار
الف وثمانمائة درهم وعرض ذلك للمجلس واخرجت خلاصه منه حكم فيايبان ما ظهر فى المبايعه من
الخسارة وهو ثلاثون الف قرش يعطى من الضربخانه وحيث ان الذهب عز يزوسه وغال اذن له
في ان يشتري بعض اصناف منه باعنان الميرى وان الحافطة التى ترد مخترمة بخاتم حضرة خليل
افندى تقبل فى الضربخانه واما الخسارة التى ظهرت من فايز الضربخانه فى كل شهر بسبب
زيادة الثمن وهى نحو ثمانية الاف قرش فانما تستعوض من المبايعه اذا ورد منها كثر من
ثلاثين الف درهم من الذهب هذا ما حكم به فيها وانه من ابتدا رمضان الى غايه ذى القعدة نقص
المقدار المذكور خمسة عشر الف وثمانمائة درهم وظهرت خساره من الغنائص قدرها مائة وسبعة
عشر الف قرش واستدعى الافندى المولى اليه بان تعطى صورة حصة ترفع هذا الضرر فسئل خليل
افندى عن ذلك فاجاب بان يشتري ذهب الديون والجينة والتبر يحتاج الى كثره الريالات
الفرازة اوبه لما كانت الريالات قليلة كان الذهب الذى يشتري به اقل لا يضاوان القروش المصرية
القديمة التى كل خمسة وعشرين منها خمسة واربعون درهما قليل وجودها فاذا اذن له في ان يشتري ما
تكون اربعة واربعين فاقبل تزداد الفضة وانه اذا اعطى له مقدار من الريالات الفراسية بقدر حصة تزد
على زيادة توريد الذهب فسئل محمد افندى المحاسب الثانى في جهة مصرف الخزينة عن سبب عدم
اعطائه مقدار من هذا الصنف للافندى المولى اليه فاجاب بانه حين كان موجودا فى الخزينة
كان يعطى له منه مطلوبه وعند عدم وجوده كان يعطى له مطلوبه من صنف اخر فتذا كراهل
المجلس في ذلك وقالوا ينبغي ان اذا اوجده فى الخزينة شئ من الريالات المذكورة يعطى للافندى
المولى اليه منه مطلوبه واذا لم يوجد يعطى له مطلوبه من صنف اخر وقاية للضربخانه من النقص
وقضا المشتري المبايعه من الخلال وان النقود التى تعطى من الخزينة للمبايعه يرى حسابا في كل
جمعة مرفوعة نظرا الى ما يلقى منها ليطالب من ناظر المبايعه ثم في كل جمعة ينظر فى الخزينة الى ما هو
موجود فيها من الفضة والذهب وسندات راس المال المعطى للداوين ليعلم دل المبايعه محتاجة
الى النقود ولا واذا لم يحقق ذلك يجرد حاصل المبايعه ويحرم ماله من الدين وما عليه اذ بذلك يرتفع
القال واقبل واما القروش القديمة التى ترد للخزينة على قدر احتياج الضربخانه فانه ينبغي ان
يوقى باناس ليرزوا ما كان منها ثلاثة واربعين درهما واربعين وخمسة واربعين ويعطى
للمبايعه بحسب الدرهم وتوخذ رجمة به واما ما كان اقل من ثلاثة واربعين فيصرف بالعدد
وهذا يحتاج الى صدور علم لمحمد افندى المولى اليه ثم تشرى القروش التى تكون اربعة واربعين
درهما وثلاثة واربعين وتصفى مع الفضة الخايم وسعى في اخراج الفضة وزيادتها الريالات التى تزم
لمشتري ذهب الديون والجينة والتبر تعطى من الخزينة العاصرة واذا لم تكن موجودة فيها يوخذ
منها صنف اخر ويعطى للافندى المولى اليه ليعضى به ما هو لازم للمصلحة وهذا الترتيب يكثر
ايراد الضربخانه وتوقى المصلحة من التعطيل وان تزم ان يضاف شئ الى ما رتب من الديوان
الخديوى وتعهد المولى اليه باجرائه فلا باس واذا اظهر ممرارة فى هذا الترتيب وزار على نظامه
نظاما فلا كلام فى ذلك واما اذا بقيت تلك الاصول على حالها فانه يحصل خلل فى مصلحة المبايعه
ولا سيما ان طائفة اليهود يوقعون الاسباب التى تنبئ عايلها ارة المصلحة واذا كان هذا الامر
ليس يبعد عن العقل وجب على الافندى المولى اليه ان يجاوب عنه ويصرح فى قوله بما ذكر
من هاتين المادتين ثمان مهرى افندى المحاسب الثالث في جهة الايراد اخبار ان الحسابات التى
تقدم من المبايعه الى الخزينة غايرة للاصول فن اجل ضبطها وتوقيعها على اصول الخزينة
ينبغي المذاكره مع كتبها وحيث ان خليل افندى المرمى اليه لم يقدر على تعيين مقدار ما يرسل الى
الضربخانه من الفضة والذهب ينبغي ان تعطى صورة حصة تضبط عشرين الصنفين ومنع ارسالها
الى خارج وذلك بان يجمع فى الديوان الخديوى بمعرفة حضرة الافندى مأموره كل من طائفة
اليهود المتسمين الى قاعة المبايعه وارباب الحواصل والصارفة والمتسمين الذين يجولون فى الاقاليم
ومن كن منهم قابلا للرعاية ومطيعا لحيروا سمنه ومن كان تحت حماية الاقربى وسالكا مسلك الفساد
يطرد ويمنع عن بيع صنفى الفضة والذهب وشراؤها واذا وجد منهم من عمل الى الطاعة وتعهد
بانه يخدم مستقيا ويكمله كل من كبر النصارى والخاصا بوزنله فى ذلك ويقيد اسمهم مع
اربلل واذا حصل منهم خلاف لما تعهدوا به يطردون وينبغي للمستخدمين فى المبايعه ان يذاكر
بعضهم بعضا فى شان ما قدرون على توريده فى كل شهر من الفنين المرفوعين وتعمل قائمة بذلك
وتحضرهم ووعلى الذين هم فى دائرة الطاعة تشتمل على عدم بيعهم شيئا منهم الى خارج وتحفظ
العهود واتقائه فى الديوان وحيث ان المذكورين متقسمون الى قسمين ينبغي ان يمين
من كل فريق منهم بصان حتى اذا رايا احدا ممن ذكرهم من خدمة المبايعه عمل بخلاف
ما هو مذكور يوخذ منه من كل مائة درهم من الذهب درهم واحد ومن الفضة ثلاثة
دراهم ويعطى لهما ثم يضبط للميرى من مائة الذهب عشرة دراهم ومن الفضة ثلاثه او يرسل
الى الضربخانه بلائمن ويعطى ثمن الباقى وحيث انه رتب نظام اطائفة اليهود وجب
ان يبعث ايضا عن المتسمين فى الاقاليم ليعلم المضبوط منهم ممن سواء فاما المضبوطون
فانهم يعطى لهم راس مال من القساعة ليذهبوا الى الاقاليم ويجمعوا من الذهب والفضة

مصر مجلسى حوادثى

عربىش دوه جيلزندن احمد الكوزايله الكوزايله خليل الرحمان تربه دارى السيد احمد نام كنه نك ديوان
خديوى به تقديم ايدوب مجلسه حاله فلان عرضى اللرى مآلنده اولطر فلان خط غلامى سيدى
اولاد و عيال لارنه معشرا لى اوزره بلبس شونه سندن اوزر بش اردب حظه نك هم اسيله اعطانه
رخصت و برلىسى استعدا عالى تله لى المذاكره عربىش مصره ملحق اولديغندن مرقوم احمد
الكوزك استعداسنه مساعدده اولتمى و خليل الرحمن تربه دارينه دخى بودقمه و بريلوب
بوندى بويلاه ظم ورايد ايسه اصنافا انا مى و مسبب مقوله سنه دخى و بريلوب اصحاب
حاجاته احيانا جزئى اوله رفق فروخت اولتمى و شمدى حظه نك اردبى محروسه ده قرقدن لى
غروشه قدر فروخت اولتمده ايد و كندن مرقومله بلبس شونه سندن اردبى قرق بش غروش
ثمان ايله و برلىسى ديوان خديوى مامورى افندى حضرت تليه باخلا صه اشمار اولتمى صفر الخيرك
التمنى كوفى مجلسه قرار كيرا و اشدر

ديوان خديوى حوادثى

ضابط بكدن برتذ كره كادى مآلنده باب العدوى سا كنلندن بغوص ذى ومنوفيه اه اليه سندن
احمد ايله نزاعه دائر و والى اولمده موسيكه قوللى نفلر نندن عبد الجواد ترفقا كوندردى
دوبو محرودر بغوص ذمينل افادسى اويله قى اومده يا توردى بواحد كلش اوده باغروب چاغور
اشاغى ايندم كيفى صوردم بن بورياه بر فلاح كنوردم بورادن قاچدى سندن استرم يدى كيه
تسليم ايندك ديدم بورياه قاچشمدى ديكاه بندخى بوراسى ضابط قوناقى دكلدر ديوطو تدم
بورياه كنوردم ديدى احمدن صورلا قدغه نوقده باى العرب شيخ بلدى يم دونكه كون
لاجل المصلحه مصره كادم باب الشعريه ده فلاحن بر فلاحه راست كادم طو تدم بوغوص
خدمتكارى قاچردى بر برمنه نزاعه وركن بوغوص كادى بنى طوندى بورياه كنوردي
ديدى فلاح طو تدم مامور نندن جواب دارى ديكاه كده بوقدر ديدى نو جهله فلاح طونه بوسن
ديكاه كده راست كادم طو تدم ديدى چونكه شيخ بلدى مامور نندن جواب سر محروسه ده فلاح
طو تدمى كندينه جنه اوغله ضرب اولندى و كونه خدمته كمنل ايجون تنبيه اولندى بول
و برلى

مصر مجلسى حوادثى

ابنه ميريه ناظرى امين افندى تفر ينده قرق درت سنه سنى مهندس غلوه دن بعض تيمور
الاقى الوب قينا فى موجود اولمديغندن تحقيق اولنوب طرفنه كوندردى شاكرا فندى تيمور
ايلدي كندن قائم سنى كنوندياره رل چند دفعه مرسومه تذكره تيمور بروكور ديكه اسانا فاده
وهوجه والماسه دفعاتله رجاليش ايسه ده شمدى به قدر مهندس مرقومل طرفندن فيساقى
ورودا تديكنى و قرق بش سنه سنى دخى افندى موى اليه مرسومدن الدينى تيمورادرا نندل
قائم سنى مجلسه كوندردى اولوب قائم مذكوره مهندس مرسومه ارسال اولندقه تركى العبارة
اولديغندن مجلسه اعاده و عرى اوله رفق مطلوب ايتش و مطولوى اوزره عربى العبارة تيمور اولنوب
بتكرار كوندردى ايسه ده نك دخى شمدى به قدر خبرى ظم ورا تديكى و بوخصه و صندن دولاي
حساباتك موقوفه قالدنى محرورا و غله هوجه والماسه جاب اولنوب كهيت سئوال اولندقه
مهندس غلوه دن شاكرا فندى نك الدينى بعض تيمورال تينل اتمان حافظه ليحون مطلوب اولنان
قرق درت سنه سنى اتمان حافظه لرى افندى موى اليه طرفنه و قرق بش سنه سنى حافظه لرى
مجلسدن كندوسنه كوندريلان قائم موجه مجلس طرفنه كوندردى سنى چند دفعه مهندس
مرسومه سويلش ايسه ده قصر عاليه كنونديله جلل حسابم اولوب ختاه رسیده
اولنددر خلاص اولاقده اشبه مطلوب اولنان مذكور حافظه ليدى خيما قرار ارسال ايدرم
دوبو جواب ايلديكنى افاده ايتكاه لى المذاكره مطلوب اولنان حافظه لرى بوجهله تأخير
اولديغندن حساباتك دخى عوقنه يادى اولشدر مرسومدن مطلوب اولنان اتمان حافظه لرى
بركون ايل كوندردى اوزره استعجالى حاوى ديوان خديوى مرسومه ختاه باعربى العبارة اكيد
المضمون برقطعه امرى باز لسيحون افندى موى اليه حضرت تليه اشمار اولتمى صفر الخيرك يدينى
كوفى مجلسه قرار كيرا و اشدر

ديوان خديوى حوادثى

ضابط بكدن برشقه كادى شكر جيلده جزا راجدك فروخت ايلديكى جاموس ايتنل بر بطم ائنده
بكرى درت درهم نك ان كلش اولدينى درهم مامورى حسن اغا بعد الوزن مشاهد ايتكاه
موسيكه قوللى نفلر نندن على به ترفقه كوندردى دوبو محرودر جزا راجدك افادسى بن برى سنجه
لرله طار تدم تمام ايدى طار تدم صكره الان ادم براز كمل كى خرد اندى درهم مامورى
طار تدى خالص انى طار تدى ناقص كادى ديدى ايسه ده سوزينه اعتماد اولنوب كندى سنى
بوقادن حفظ ايجون ضرب اولندى بردها نك ان طار تدم سنى تهم اواندى بول و برلى

حوادث مجلس مصر

احمد الكوزايله الجماله المقيمين بالعرش والسيد احمد احد القاطنين بجوار تربة خليل الرحمن
قدما عرضا للديوان الخديوى واحيل على مجلس المشورة مضمونه ان فى ذلك الطرف غلامه و خطا
وانهم اجاء هذا البلد لياخذوا خمسة عشر درهما من الخنطة لاجل عيشة عيالهم فقال اهل
المجلس من حيث ان الامر كذا كروا ان العرش متعل بايالة المحروسه ينبغي ان يعطى لهم ما
ماطلبا من الخنطة فى هذه المرة من شونة بلبس و بوخدمه ما من الارب خنة راربعون قرشا
كما هو سمره فى المحروسه و اما اذا طلبا شيأ بعد ذلك فانه لا يصغى الى قولهم انما ينبغي ان لا تعطى
الغلال للمتسعين بل يعطى منها قدر قليل لاصحاب البيوت وذلك يوجب صدور علم الى حضرة
الافندى مامور الديوان الخديوى اشماراله بما ذكر واستقر الراى عليه فى اليوم السادس
من شهر صفر

حوادث الديوان الخديوى

وردت صحيفة من البيل الضابط مضمونها ان رجلا من المنوفية اسمه احمد واخر من سكان باب
العدوى اسمه بوغوص جرى بينهم نزاع افضى بهم الى جنابه فلذا ارسلهم الى الديوان مع عبد
الجواد احد جماعة قلاقى الموسكى فكل بوغوص فقال انى كنت نائما فى بيتى رقت الظم ورا ان احمد
هذا جاء باقرب من البيت وهو صارخ فسالته عن سبب صراخه فقال لى الى جئت برجل فلاح
وهرب منى وانه مطلوب منك فقال له اين ذهب و لى جاء هنا فقلت له ان بيتى ايس كيت الضابط
ثم انى قبضت عليه و احضرته الى هنا فقال احمد فقال اناشيخ قرية باى العرب الكائنة فى المنوفية
وانى جئت المحروسه و اس وقبضت على رجل من فلاحى القرية فى باب الشعريه وان خادم هذا
الخواجه هرب منى و جرى بيننا نزاع جاء المرقوم و قد على فقيل له هل علم اذن من المامور
فى قبض الغلامين فقال لا فقيل له وكيف قبضت على الرجل فقال هذا ما جرى ولما كان
القبض على الغلامين بدون اذن من مامورهم ممنوعا ضرب الرجل واطلق ونبه عليه بان يذهب
الى بلدته و يواطى على خدمته

حوادث مجلس مصر

امين افندى ناظر الابنية الميرة انبى انه فى سننى اربع واربعين وخمس واربعين اخذ بعض الات من
حايده من الخواجه كاوى المهندس ولم يعلم غمها و بعد ذلك ارسل اليه شاكرا فندى ليسانه
عن كية الثمن فلم يجبه وانه خاطب الخواجه و لماس فى شان ذلك مرات عديدة ولم تحصل من ذافانده
وان القائمة المشتملة على الالات التى اخذت سنه خمس واربعين قدمت للمجلس و ارسلت منه الى
المرقوم و لما راها محررة باللة التركية اعادها و طلب ان ترسل اليه بالعبارة العربية فعمل
حسب طلبه ولم يخبر بئى ما كان محررافها فلذا بقى الحساب موقوفا فاحضر الخواجه و لماس
وسئل عن ذلك فقال انى خاطبت الخواجه لمرسوم فى ارسال حافظه الالات التى اخذت منه سنى
اربع واربعين وخمس واربعين ولم يخبر بئى بئى ما كان يقول انى حسابا متعلقا بالقصر العالى و كاد
ان يتم فاذا تم اخرج حافظه الثمن و ارسلها فقال اهل المجلس قد تبين من انما افندى الموى اليه
ان تاخير ارسال حافظه واجب تاخير الحساب فينبغى الان ان يحرق علم من الديوان الخديوى باللغة
العربية الى المهندس المذكور اشماراله بما ذكر واستقر الراى عليه فى اليوم السابع من
صفر

حوادث الديوان الخديوى

وردت صحيفة من البيل الضابط مضمونها ان احمد الجزا رالسا كن فى السكرية باع لحم جاموس
ونقص من كل رطل اربعة وعشرين درهما وان حسن اغا مامور الدراهم حين علم ذلك قبض عليه
وارسله الى جنابه فلذا ارسله الى الديوان مع على احد جماعة قلاقى الموسكى فستل المرقوم فقال انى
وزنت اللحم بهجة الميرى و ربحان الذى اخذه ربحى بالانظم منه وراه مامور الدراهم وهو كذلك
ولما كان كلامه هذا لا يعتمد عليه ضرب مامور باله و اخبره رقبه عليه بان لا يعود لئلا هذا الامر